

Dosarul nr. 2ra-746/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. A. Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Cojocaru, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Carolinei Prisacari împotriva lui Mihail Cojocaru cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Mihail Cojocaru și menținută hotărârea din 14 octombrie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 21 august 2019, Carolina Prisacari, reprezentată de avocatul Iana Lichii a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Cojocaru, intervenient accesoriu DASPF Bălți cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 12 decembrie 2013 a divorțat cu pârâtul Mihail Cojocaru, conform actului de divorț nr. 503 din 17 decembrie 2013.

Împreună cu Mihail Cojocaru au un copil minor XXXXX, născută la XXXXX.

A menționat că viața în comun cu pârâtul a eșuat, în relația lor creându-se o atmosferă insuportabilă de neînțelegeri.

De aproximativ trei ani nu mai locuiesc împreună, iar pârâtul până în prezent manifestă un total dezinteres față de creșterea și educația copilului comun XXXXX, care de fapt este obligat să-l întrețină, refuză benevol să-și întrețină material copilul, se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, sarcina aceasta revenindu-i în exclusivitate ei.

A precizat că pârâtul nu este angajat în câmpul muncii, însă lucrează peste hotarele țării, de aceea a solicitat să fie încasată de la Mihail Cojocaru pensia alimentară în sumă bănească fixă în mărime de 1 500 de lei lunar, sumă pe care o consideră necesară pentru întreținerea copilului minor.

La fel, a evidențiat că domiciliul copilului minor urmează a fi stabilit cu mama, deoarece dispune de condiții materiale suficiente pentru a-i asigura copilului un nivel de trai decent și adecvat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167 CPC, art. 2, 63, 74, 76 Codul familie.

A solicitat admiterea acțiunii, stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, cu mama Carolina Prisacari, încasarea de la Mihail Cojocaru în beneficiul ei a pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX în sumă de 1 500 de lei lunar de la data depunerii cererii de chemare în judecată până la atingerea majoratului de către copil, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 octombrie 2019 a Judecătorei Bălți sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost determinat locul de trai al copilului minor XXXXX cu mama Carolina Prisacari.

Au fost încasate de la Mihail Cojocaru în beneficiul Carolinei Prisacari pensia de întreținere a copilului minor XXXXX în mărime de 1 000 de lei lunar, începând cu data de 21 august 2019, până la atingerea majoratului de către copil și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 100 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei.

În rest, pretențiile au fost respinse, ca neîntemeiate.

A fost încasată de la Mihail Cojocaru în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 360 de lei.

Prin decizia din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Mihail Cojocaru și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare, prin prisma art. 38 alin. (1) și (2) Codul familiei, au reținut că în cazul în care la desfacerea căsătoriei (12 decembrie 2013), instanța de judecată nu a stabilit domiciliul copilului minor XXXXX, reclamanta Carolina Prisacari, ținând cont interesul major al copilului minor, este în drept să solicite stabilirea domiciliului copilului minor cu mama printr-un act judecătoresc, în lipsa unei înțelegeri scrise între părinți.

Având în vedere prevederile art. 96 alin. (1) și (11) CPC, instanța de apel a menționat că, odată ce acțiunea înaintată de Carolina Prisacari a fost admisă parțial, prima instanță just a dispus încasarea cheltuielilor de judecată suportate de către ultima din contul lui Mihail Cojocaru, or cheltuielile de judecată suportate au fost reale, necesare și rezonabile ca mărime.

La 11 februarie 2021, Mihail Cojocaru, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari a declarat recurs împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea stabilirii domiciliului minorei XXXXX, născută la XXXXX, la domiciliul mamei

sale Carolina Prisacari și în partea admiterii integrale a cererii de încasare a cheltuielilor de judecată, casarea deciziei instanței de apel în partea în care a fost respinsă cererea de apel referitor la stabilirea domiciliului minorei XXXXX, născută la XXXXX, la domiciliul mamei sale Carolina Prisacari și în partea admiterii integrale a cererii referitor la încasarea cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Carolina Prisacari în partea stabilirii domiciliului minorei XXXXX, născută la XXXXX, la domiciliul său și încasarea cheltuielilor de judecată și de asistență juridică în mărime deplină.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a ajuns la concluzia că, odată ce lipsește un acord scris între dânsul și Carolina Prisacari referitor la domiciliul minorei XXXXX, aceasta constituie temei pentru stabilirea lui de către instanța de judecată.

A considerat că concluzia instanței de apel în acest sens este neîntemeiată și contrară prevederilor legale, fiind interpretat eronat sensul art. 63 Codul familiei, or în acest caz, era necesar să se invoce circumstanțele de fapt ale litigiului pe acest subiect dintre intimată și el.

A precizat că în realitate un asemenea litigiu nu a existat niciodată, dânsul neavând nicio obiecție referitor la faptul că fiica lor locuiește cu mama, Carolina Prisacari, iar atât timp cât nu există un litigiu referitor la domiciliul copilului minor, dânsul nu pretinde că minora trebuie să locuiască în altă parte, eventual în condiții mai precare decât cele pe care le are în momentul de față, nu se poate argumenta că îi sunt lezate interesele minorei.

A considerat că urmează a fi casate hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare și în partea în care a fost încasată de la el în beneficiul Carolinei Prisacari taxa de stat în mărime de 100 de lei (art. 94 CPC).

Potrivit art. 96 CPC, nu pot fi încasate de la el cheltuielile de asistență juridică în mărime integrală.

La 8 aprilie 2021, în adresa Carolinei Prisacari și DASPF Bălți a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Mihail Cojocaru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 136), fiind recepționată de către DASPF Bălți la 15 aprilie 2021 și de către Carolina Prisacari la 17 aprilie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 137, 138).

La 7 mai 2021, DASPF Bălți a depus referință la recursul declarat de Mihail Cojocaru, solicitând respingerea recursului.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Carolina Prisacari să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 februarie 2021 împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Cojocaru, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Cojocaru, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Mihail Cojocaru, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Cojocaru, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic